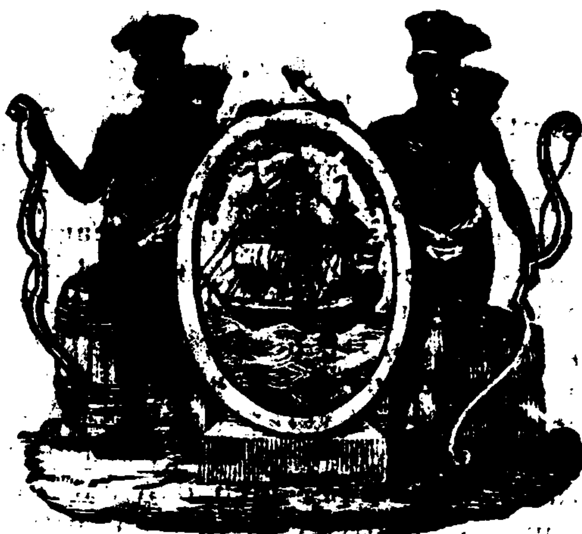
A°. 1843. ZATURDAG,

N°. 52. 1 JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 27 Junij 1843.

(18503) WILLIAM TYNDALL, heeft op heden aanteekening gelaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 Junij 1843.

De navolgende personen hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Kolonie, als:

TELLEMAN JOHAN MICHAEL WEIJERS. — En
GERHARDUS JURRIANIUS BETTE.

De Gouvernements Secretaris,
(18511) G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 28 Junij 1843.

Bij besluit van Z. M. den Koning, dd. 22 April 1843, No. 62, is benoemd en aangesteld tot *Apotheker der eerste klasse*, met rang van *Kapitein*, bij het Garnizoen en Hospitaal in Suriname, SIMON HULLEMAN, tot dusverre Apotheker der tweede klasse bij voormeld Hospitaal.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIEN.

HIJPOTHEEK.

(17977) Den 29sten Junij 1843. J. ZAAL qq. J. J. PHAFF, te *Delft*, *1e Hypotheek*, ten behoeve P. POEL EN ZONEN, te *Amsterdam*, en te vestigen op ½ in de Koffij-Plantaadje *Sorgvliet*.

TRANSPORT.

Den 30sten. S. DE LA PARRA qq. J. GAIJKEMA en H. GAIJKEMA, zoo voor zich en als Erfgenamen van D. GAIJKEMA, voor den Boedel J. GAIJKEMA, aan D. DE BARRIOS, voor zijnen Minderjarigen Zoon A. H. DE BARRIOS, van de Huizen en Erven, aan de *Burenstraat*, O. W. D. No. 682 en 683 en N. W. D. No. 111*a* en *b*.

Paramaribo, den 30 Junij 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, op *HEDEN*, des voormiddags ten *negen* ure, van de Boedels GOTLIEB AUGUST STEGLICH, RIBCA ALBERGA Weduwe SAMUEL ISRAEL, THEODORUS DIRK van WINKEL, JAN van CAPADOCE en WELKOM van L'ESPERANCE van PRIMIERE van JUDA.

Paramaribo, den 1 Julij 1843.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:

T H A L I A.

OP DINGSDAG, 4 JULIJ 1843,

VICTORIJN of het Weeskind en de Moordenaar, Tooneelspel in drie Bedrijven; Voorafgaan door: *DE HUWELIJKS-ONTWERPEN of de twee Officieren*, Blijspel in één Bedrijf.

De Secretaris,
(18537) H. F. WESENHAGEN.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

Departement Paramaribo.

☞ ALGEMEENE VERGADERING op Maandag den 3den Julij 1843, in de Zaal boven 's Lands Waag, des avonds ten 7½ ure.

Ballotage: de Heer J. G. MALMBERG.

Voorlezing: het Lid F. J. L. RENS VAN ONNA, vervolg der verhandeling over de merkwaardige geschiedenis van *Suriname*.

NB. De Voorlezingen kunnen ook door DAMES worden bijgewoond, mits komende onder het geleide van een LID.

Collegie: de Vereeniging.

ALGEMEENE VERGADERING op *HEDEN AVOND* om *acht* uren, Ballotage en Verkoop onder de Leden van *Dagbladen*, *Maandwerken*, *enz.* (18510)

Paramaribo, den 1 Julij 1843.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal Dingsdag e. k., des morgens om *negen* uren, verkoopen:

Een baal gemerkt W. I. 148, inhoudende 148 piës gekleurde *SHIRTING*, aangebragt per het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT, voor Rekening dien het mogte aangaan. — En een baal gemerkt W. I. 150, inhoudende 40 piës *CAMBRIKS*, voor Rekening dien het mogte aangaan. (18536)

De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal over *vier* weken, de preciese dag nader te bepalen, verkoopen: De SUIKER-PLANTAADJE *DESTOMBESBURG*, gelegen in de rivier *boven Commewijne*, met alle deszelfs SLAVEN, GEBOUWEN en AP- en DEPENDENTIEN. (18588)

(18534) De Vendumeester A. SALOMONS, zal op aanstaande Dingsdag den 4 dezer, 's morgens 9 ure, ten zijnen Huize verkoopen:

Eenige fraaije JAGTGEWEREN, PISTOLEN, DEGENS en BOEKEN, behoorende aan den Boedel wijlen den Heer F. A. RUCKER, gewezene Apothecar 3de Klasse.

Paramaribo, den 1 Julij 1843.

(18512) De ondergeteekende zal op Woensdag den 26sten Julij e. k., 's namiddags ten 4 ure, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, verkoopen:

Het reeds bij vorige Couranten geadverteerde *ERF*, aan de *Waterzijde*, naast het Huis van de Heeren VAN WEST & DE HART, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 121 en 122 en Nieuwe Wijk No. 6, met de daarop staande STEENEN-KEUKEN etc.

Zullende indien gemeld *ERF* dien dag mogt worden opgehouden, hetzelve nader in twee perceelen gesplitst, en verkocht worden, waarvan bij nadere Advertentien in de Couranten bekendmaking zal geschieden.

Paramaribo, den 28 Junij 1843.

A. FERRIER qq.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 29sten Junij, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne, naar Demerary.

IN HELVOET GEARRIVEERD.

Den 16den Mei ll., Z. M. Transport Schip Prins Willem Frederik Hendrik, gecommandeerd door den Kapt. Luitenant ter Zee J. G. Huijs.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 18 Mei 1843.*)

DUITSCHLAND.

VAN DEN DONAU, 5 Mei.

Sedert jaren heeft geene gebeurtenis van Weenen tot aan de Monden van den Donau zulk een buitengewoon opzien gebaard, als de beslissing, welke de Servische kwestie door het magtwoord van Rusland verkregen heeft. In Hongarije, waar men deze aangelegenheid, van het begin af aan, met eene hartstogtelijkheid volgde, welke slechts door den nationalen haat tegen Rusland te verklaren is, vertoont zich de misnoegdheid deswege het hevigste. Nog tot op het laatste oogenblik had men gehoopt, dat het Oostenrijksch kabinet de heerschzuchtige plannen van Rusland zou verijdelen, en de belangen van Duitschland aan den Beneden Donau krachtig zou voorstaan. De dwaling is groot, grooter echter nog het misnoegen. De uitwerking zal zeker ook met achterblijven. Reeds thans verheffen de talrijke aanhangers van Rusland in Croatie en Salvonië triomferend het hoofd, en geven eene hoop en verwachtingen te kennen, welke van eenen geest getuigen, die aan de Oostenrijksche staatslieden nog

menig zorgvol uur bereiden zal. Onmogelijk kan men in Weenen er onbewust van zijn, dat een groot aantal Slavonen in de Oostenrijksche Donau-landen den Russischen keizer als hun regtmatig opperhoofd beschouwen; dat in hutten en paleizen voor zijn heil gebeden wordt; dat voornamelijk de Slavonische adel voor dit denkbeeld gewonnen is, en het volk bij voortduring langs godsdienstigen weg in denzelfden geest gehouden wordt. Wanneer men in Weenen dit alles weet, dan was het zekerlijk niet verstandig gehandeld, aan den invloed, dien men met alle krachten bestrijden moest, eenen vasten grond in de nabuurschap te helpen bereiden. Zoo uit zich de nationale partij in Hongarije over dit vraagstuk. Men kan begrijpen, dat de Donauscheepvaart en de Oostenrijksch-Hongaarsche belangen daarbij geenszins vergeten worden. Men kan inderdaad niet begrijpen door welke middelen het aan de Russische staatkunde gelukte, de toestemming van het Weener hof voor eene handelwijze te verkrijgen, welke niet alleen aan de Porte diepe, ongeneeslijke wonden toebrengt, maar ook de belangen van Oostenrijk regtstreeks kwetst. Wanneer men beweert, dat de afkeer van vorst Metternich om als verdediger eener revolutie op te treden, hoofdzakelijk dit besluit van het Oostenrijksche kabinet heeft uitgewerkt zoo mag men hierin gedeeltelijk gelijk hebben; maar men mag niet vergeten dat het juist Oostenrijk was, hetwelk, van den beginne af aan, zich tegen de eischen van Rusland verzette, en hierdoor de Porte tot tegenstand aanspoorde De dubbelzinnige houding der gezanten van de westelijke mogendheden, en de vrees voor eene verstoring van den vrede schijnen later Oostenrijk genoopt te hebben, langs den weg van bemiddeling de zijde van Rusland te kiezen. Wanneer het Oostenrijksche kabinet het vaste voornemen had te kennen gegeven, om ook zonder ondersteuning van Frankrijk en Engeland de Porte niet te verlaten, dan zou Rusland het nooit gewaagd hebben, zijne bedreiging, om 50 000 man over de Pruth te werpen, ten uitvoer te brengen; ja, het is zelfs waarschijnlijk dat zijn ultimatum, wanneer het niet zeker ware geweest van de toestemming van Oostenrijk, geheel anders had geluid. Dit zij echter zoo als het wil: hierin komen alle welonderrigte staatsmannen overeen, dat de afloop der lange onderhandelingen over dit onderwerp zeer te betreuren is, en dat de gevolgen hiervan nog zwaar genoeg op Europa zullen drukken.

BERLIJN, 9 Mei.

De namen der voor het oppercensuurgeregt benoemde leden zijn sedert eenige dagen bekend geworden; zij maken eene reeks van uitstekende, grootendeels beroemde regtsgeleerden uit; een bewijs van de zorg, welke de regering aan deze regtbank besteed. Als voorzitter noemt men den beroemden Duitschen regtsgeleerde Eichhorn. Dat het oppercensuurgeregt eerst met Januarij in werking zal treden, zoo als de dagbladen melden, dewijl vooraf in censuur-instructien zelve veranderingen zouden komen. — is een ongegrond gerucht. Met den 1sten Julij zal deze regtbank in werking komen, en wij mogen ons met de hoop vleijen, hiermede eene belangrijke schrede gewonnen te hebben, wanneer inderdaad de aangelegenheden der drukpers uit den onzekeren toestand van willekeurig administratieve maatregelen verplaatst worden op den vasten bodem van regtsbepalingen, en van eene regtskundige, onafhankelijke en onaantastbare beslissing. Dit nu is het wat men hoopt en gelooft, en men ziet vol verwachting den invloed te gemoet, welken de snelle vonnissen van dit regterlijk collegie op den toestand der drukpers moeten hebben. Men rekent er op, dat dan eerst de weldaad eener persvrijheid voor geschriften van meer dan twintig vellen druks gevoeld en te nutte zal worden gemaakt. Tot nog toe zijn onze boekhandelaren veel te voorzigtig, om iets te wagen, zoo lang iedere overheid en politie beambte een werk in beslag kan nemen, dat haar aanstootelijk toeschijnt, tot dat het censuur-geregt beslist heeft, zonder dat echter de ambtenaar in eenig opzigt voor zijnen dienstijver verantwoordelijk is, of tot schadevergoeding kan worden genoodzaakt. Wanneer men den aard des boekhandels kent, waarin een uitstel van eenige maanden zelfs van eenige weken hoogst nadeelig voor den afzet van een geschrift, vooral van brochures, zijn kan; dan kan men de voorzigtigheid der uitgevers niet laken; en ook zelfs dan, wanneer het nieuwe oppercensuur-geregtshof op de vrijzinnigste wijze over persvergrijpen oordeelt, zoo is er — naar het oordeel van velen — in de bestaande wetten nog zoo veel wat het gewaagd maakt een werk zonder censuur in het licht te geven, dat het gevaarlijk toeschijnt zich op een zoo onzeker veld te wagen. Wanneer een gecensureerd boek geconfiskeerd wordt, dan moet de censor de schade dragen. Gecenseerde boeken worden niet zoo ligt geconfiskeerd; ongecenseerde moeten eerst afwachten wat de praktijk zal uitwijzen; maar niemand wil een begin maken, en wanneer de nieuwe concessie, van zonder censuur werken van meer dan twintig vellen druks te moeten uitgeven; werkelijk iets baten zal, dan schijnt het noodzakelijk den boekhandel tegen de willekeur der politie te beschermen, en deze verantwoordelijk te stellen en tot schadevergoeding te noodzaken, wanneer het werk toelaat. Van den geest van dit geregtshof hangt alles af, en dus ziet men met niet weinig belangstelling deszelfs opening te gemoet.

ENGELAND.

LONDEN, 14 Mei.

Onlangs verliet de olifant van den heer van Amburg Aylesburg om naar Amersham te gaan. Bij het tolhek van Nissenden gekomen, weigerde de tolgaarder het dier door te laten, dewijl zijn geleider niet meer dan voor een paard betalen wilde, en hij sloot de barrière. De geleider liet toen den olifant achter, en vervolgde alleen zijnen weg; maar dit dier verbrijzelde in een oogenblik de geheele barrière, rukte dezelve omver, en vervolgde zegepralend zijnen weg. Sedert deze daad noemt men den olifant eene der dochters van Rebecca.

Mengelingen.

De Aanbevelingsbrief.

Een grijsaard van meer dan zestig jaren, de heer N... oud professor, leefde sedert eenige dagen alleen in zijne woning. Zijne vrouw, veel jonger dan hij zelf, was naar eene provinciestad vertrokken, waar eenige familie zaken haar riepen, toen, op een achtermiddag, een jong meisje van ongeveer achttien jaren, gekleed in het kostuum der landmeisjes van de Côte-d'Or, zich bij onzen ouden professor vervoegde en hem eenen aanbevelingsbrief overhandigde, van eenen eerwaardigen geestelijke, een' zijner goede, oude vrienden. In dien brief verzocht de waardige priester zijn ouden vriend de jonge MARIA bij zich te willen ontvangen; zij moest zich naar Parijs begeven om te trachten daar geplaatst te worden, en om tevens eene kleine erfenis te ontvangen. »Het is de nicht mijner oude, goede huishoudster, schreef de abt, en ik beveel u dezelve aan alsof het mijn eigen was."

De heer N... vond er in het begin wel eenige zwarigheid in, wegens de afwezigheid zijner vrouw, maar daar de aanbeveling van zijnen ouden vriend voor hem heilig was, gelastte hij aan zijne portierster een klein kamertje naast zijne slaapkamer voor MARIA in gereedheid te brengen. Drie dagen gingen aldus voorbij, gedurende welke het jonge meisje dikwerf uitging, onder voorwendsel van eene plaats te zoeken; zij kwam overigens altijd geregeld te huis op het uur van het middagmaal, dat zij met den heer N... gebruikte, en des avonds ging zij naar haar kamertje. Den vierden dag, tegen 5 ure des avonds, terwijl het jonge meisje en de oude professor aan tafel zaten, werd er hevig aan de deur geklopt. De heer N... opende, en was niet weinig verwonderd eenen man van omstreeks dertig jaren te zien binnenkomen, die de hevigste woede te kennen gaf: »Gij zijt dus de ellendige," riep deze persoon, »die mijne zuster in het ongeluk heeft gestort, en haar aan hare familie ontscheurt?"

Dus sprekende drong hij tot in de eetzaal door. Het jonge landmeisje scheen op zijn gezigt hevig verschrikt, en veinsde zich onwel te gevoelen, terwijl de goede heer N. zich alle moeite gaf om aan den vertoornden broeder te doen begrijpen, dat hij MARIA slechts op de aanbeveling van eenen eerwaardigen geestelijke, zijnen vriend, bij zich ontvangen had. Maar de voorgewende broeder kon, of liever wilde niets hooren; hij dreigde, schreeuwde en voegde hem de smadelijkste beschuldigingen toe. De heer N. niets van dit alles begrijpende en van de zuiverheid zijner bedoelingen bewust, gaf zich in zeker opzigt aan de directie van dezen man over, ten einde ieder schandaal te vermijden. Deze verklaarde eindelijk, dat hij zijne zuster wilde medenemen, aan welke hij vijf minuten zou gunnen om zich gereed te maken. Tevens verzocht hij den heer N. hem eenige oogenblikken met haar alleen te laten, om haar te ondervragen omtrent eenige zaken, die zij welligt in zijne tegenwoordigheid niet zou durven bekennen. De professor begaf zich in een naburig vertrek, nog geheel onthutst en verschrikt door het voorgevallene.

Een kwartier ging aldus voorbij, vervolgens een half en eindelijk een geheel uur; en toen hij, niets meer vernemende besloot naar de eetzaal terug te keeren, waar hij de zich noemende broeder en zuster had achtergelaten, was hij zeer verbaasd, dat niet alleen zij zelve verdwenen waren, maar dat zij al het zilver, het linnen, een gouden horologie, en eenige andere voorwerpen van waarde, welke zich in eene daarnaast gelegen kamer bevonden, hadden medegenomen.

Sedert heeft de heer N. niets meer van het jonge meisje gehoord; zijne vrouw bevestigde hem overigens, den volgenden dag bij hare tehuiskomst, in het vermoeden, hetwelk hij had opgevat dat de brief van den geestelijke valsch was.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gezinkt Schooner Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit *HEDEN.*

Het gezinkt Bargantijnschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 4 dezer.

Het driemast Galjootschip West-Indie, Kapt. T. D. Lieuwen. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 4 Julij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. C. A. Schonbeck. — Adres bij J. F. Favereij. Sluit Julij.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Kliat. — Adres bij C. J. Leijsner.

STAND DER MAAN.

4	JULIJ	EERSTE KWARTIER.
11	»	VOLLE MAAN.
19	»	LAATSTE KWARTIER.
27	»	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water
1 ZATURDAG.	's morgens	9-24	's avonds	3-2[illegible]
2 ZONDAG.	»	10-15	»	4-1[illegible]
3 MAANDAG.	»	11-06	»	5-0[illegible]
4 DINGSDAG.	»	12-00	»	6-0[illegible]

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.